

Spoorboek of troostboek?

Probeer je eens als eerste hoorder van de brief van Johannes voor te stellen. De zondagse eredienst in Efeze gaat zo beginnen. De voorganger komt aangelopen en roept enthousiast: broeders en zusters, ga snel zitten. Er is een brief van Patmos bezorgd, van onze geliefde Johannes. En dan hoor je ongelooflijke dingen. Je mag meekijken met Johannes de hemel in. En je ziet en hoort van engelen, zielen onder het altaar, bazuinen, schalen, een draak, een bruid, een stad die uit de hemel neerdaalt. Het duizelt je en je probeert al luisterend iets te begrijpen. Mooie beelden passeren: het Lam, het kind, de nieuwe hemel en aarde. Maar ook veel dreiging en oordeel hangt in de lucht. Om bang van te worden.

In het begin van de coronacrisis waarin de cijfers van overlijden opliepen, waar in diezelfde tijd dwaze wereldleiders optraden, sprake was van vluchtelingenstromen en heftige klimaatuitbarstingen, hoorde ik vaak de opmerking: 'dit lijkt toch echt wel op de eindtijd uit Openbaring'.

Bij heftige momenten in de geschiedenis bestaat die neiging sterker om zo te kijken. Op deze manier Openbaring lezen is volgens de auteur van ons hoofdartikel niet de bedoeling: het is geen spoorboekje maar biedt wel wegwijzers.

Openbaring is geen makkelijk leesbaar verhaal. Tip: probeer het boek in één keer te lezen. In anderhalf uur ben je wel veel wijzer geworden. Ook in dit *WegWijs*-nummer zal een volledige uitleg niet gevonden worden. Daarom is het fijn dat de auteur een mooie literatuurlijst heeft samengesteld.

Met Johannes mogen we boven ons een troon weten met God de Vader en het Lam dat staat en al overwonnen heeft. Geen spoorboekje maar troostboek.

*Dieneke van de Kamp,
één van de twee voorzitters van Steunpunt Bijbelstudie*

*We mogen boven
ons een troon weten
met God de Vader en
het Lam dat staat en al
overwonnen heeft*

